

# **Jiří Bauer – spoluzakladatel OF** **v Sušici**

**Tým:** Lukáš Klíma, Václav Kubal, Dominik VINTR, Jakub Veselý

**Škola:** ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

**Pedagog:** Mgr. Lukáš Mirvald

**Pamětník:** JUDr. Jiří Bauer

**Lukáš:** Pan Jiří Bauer se narodil roku 1952 v Sušici. Byť říká, že doposud měl život šťastný, s určitými těžkostmi se jeho rodina potýkala již v jeho dětství.

**18:01-18:17**

**Maminka po rozvodu s tátou žila s náma sama. Pak si pamatuju, dokonce jsme měli 13 korun na den. Na den! Byli jsme tří. Za bolševika to nestálo tolik ty věci, ale přesto to bylo hodně málo peněz. Takže peníze jsme opravdu moc neměli.**

**Vašek:** Na svá studentská léta na gymnáziu i na vysoké škole vzpomíná v celku pozitivně, dokud nepřišla vojna...

**10:58-11:11**

**...dva roky naprosto ztracenýho času. A s debilama, opravdu s debilama. To byl jeden větší debil než druhý na tej vojně. Myslím tím ty lampasáky. Výjimky potvrzovali pravidlo pochopitelně. Byli tam i slušní lidi, ale těch bylo opravdu málo.**

**11:22-11:24**

**...tam mě to přišlo, že čím větší debil, tím vyšší funkce.**

Dominik: Svými názory na komunistickou vládu se nikdy moc netajil. Zejména mu vadilo, jak totalitní vláda zasahovala do života běžných lidí.

**23:26-23:27**

**Oni rozhodovali za vás.**

**23:29-23:34**

**Říct, že pojedu do Bavorska do Mnichova na pivo. To neexistovalo. To nejde prostě. To nešlo!**

**23:45-23:52**

**Abyste si řek, co si myslíte, že tamten je vůl, nebo že tamtem naopak je dobrej. To taky nešlo vůbec. To vás byli schopni zavřít.**

**23:57-24:02**

**A kdybyste měl děti, tak ty děti se nedostaly na vejšku třeba, nebo ani na gympl.**

Kuba: Když přišel 17. listopad 1989, pan Bauer zatím ještě nic netušil....

**12:43-12:54**

**V pátek jsme seděli na Bouchalce tady v hospodě. Nikdo netušil, co se kde, komu mohlo nebo nestalo. Tenkrát bylo rádio, televize pod vlivem bolševika. Ty to říkali poprvé za 4 nebo za 5 dní.**

Lukáš: Díky studentům se zprávy o sametové revoluci dostaly i do Sušice.

**13:38-13:50**

**Jsme začali chodit na náměstí, tam pořvát. Jako snažili jsme se burcovat lidi, aby se nebáli, aby prostě jsme do toho šli všichni, že je ideální situace se toho bolševika zbavit.**

Vašek: Brzy navázal kontakty s pražským Občanským fórem, kde se setkal se samotným Václavem Havlem.

**14:09-14:16**

**A já jsem tenkrát jel do Prahy, tam byl nějaký sněm Občanskýho fóra.**

**14:32-14:35**

**...tenkrát jsem poprvé mluvil s Havlem.**

**21:42-21:48**

**On to byl opravdu borec, protože nechal se zavřít. To nebylo jen tak, tenkrát.**

Dominik: Následující 90. léta, byla úplně novým světem.

**6:11-6:16**

**Najednou volnost. Začli jsme jezdit ven. Mohli jsme říkat co chceme.**

**6:18-6:24**

**Ta politika fungovala jinak než za toho bolševika, protože tady byla určitá pestrost, různorodost. Až někdy přecházel zrak.**

**6:36-6:39**

**Takže to bylo nádherný, ten přechod do těch devadesátek.**

Kuba: A co by na závěr vzkázal pan Bauer dalším generacím?

**09:46-10:06**

**Aby se drželi vlastního názoru a nebyli připodělaný. Když se jim něco nelíbí, aby to dokázali říct. A aby nemlčeli, když je něco štve. Cokoliv. Politika. Cokoliv, co je štve, tak by se měli vyjadřovat nějak a sdělovat svoje názory.**

**10:14-10:20**

**A svoje názory propagovat, pochopitelně ve vší slušnosti. A to si myslím dělá demokracii demokracií.**